

Stokholmas un Upsalas mācītāja Kārļa Žola ceļavārdi šai nedēļai

21. martā

Šī gada pavasara iesākumā, pavasara saulgriežu laikā manī skan vārdi: “Tumsa pāriet un patiesā gaisma jau spīd...” (1. Jņ. 2:8) un Kristus teiktais: “Šīs stundas dēļ taču es esmu nācis” (Jņ. 12:27).

Pirms-Lieldienu laiks iezīmē jaunu attīstības stadiju dievišķā vienotībai ar zemišķo. Kristū šī vienotība īstenojas Lieldienu mistērijā, Kristum pilnībā pieredzot cilvēcisko, zemišķo realitāti – mirstot, kā arī parādot dzīvības pārsvaru pār nāvi. Bet ne tikai tas ir šī laika piepildījums. Šajā laikā cilvēkā ienāk arī jaunas izjūtas un domas arī mūsu katra paša cilvēcību un arī dievišķo aizsākumu, šo divu mūsu pašu nodalīto esību patieso vienotību, kas nešaubīgi ir mūsos katrā. Šī vienotība nozīmē iekšēju saskaņu un harmoniju. Bet kā ir ar šo vienotību tevī un manī? Par šo likteņa jautājumu domājot, viens no izcilākajiem 20. gs. angļu autoriem, rakstnieks un dzejnieks Deivids Herberts Lorens (D.H. Lawrence) nežēlīgi patiesi raksturojis pasaules situāciju šajā laikā ar vārdiem: *“Mūsu saknes asiņo, jo esam atrauti no zemes, saules un zvaigznēm. Tā arī mīlestība ir kļuvusi par izsmieklu, jo esam to atrāvuši no Dzīvības koka un esam iedomājušies, ka tā nebeidzami ziedēs mūsu civilizētajā vāzē uz galda.”* Vai līdzīgu, iekšēji pretrunīgu sajūtu nepieredz arī kādi no mums, apzinoties, ka esam aizgājuši, vai, ka nespējam īsti atgriezties iekšējās saskaņas, harmonijas stāvoklī? Tā arī pati pirms-Lieldienu laika noskaņa ir savā ziņā pretrunīga, īpaši tagad, kad pandēmijas un ar to saistīto realitāšu rezultātā saasinātāk sajūtam no vienas puses savas esības trauslumu, no otras – pavasara, dzīvības spēku tuvošanos.

Pirms – Lieldienu laikā ikdienišķais mijas ar dievišķo. Dievišķas dzīvības un enerģijas straumes atkal ieplūst dabā, kā kokos ar jaunu enerģiju plūst sulas. Šo noskaņu varētu raksturot sajūsta nepieciešamība

meklēt un atrast svēto pierastajā, ikdienišķajā, nolīdzināt pretnostatījumus, redzēt, ka visparastākie dzīves brīži ir Gara piepildīti, ja vien es kā cilvēks pats mostos pretī dievišķajam.

Tas atmodina jautājumus: vai vēlies no jauna atklāt jēgu arī savai rūpju, varbūt depresijas piepildītajai ikdienas dzīvei, vai vēlies tajā varbūt beidzot atklāt tajā svētumu, vai vēlies tuvoties savam unikālajam dzīves uzdevumam arī visvienkāršākajās dzīves situācijās? **Vai šie nav jautājumi par dzīves jēgu?**

Hrestomatiska patiesība ir tā, ka Bībele sākas ar radīšanas stāstu. Kristietības pirmā pamatpatiesība ir tā, ka Dievs ir Radītājs. Tā arī šobrīd atkal sajūtam ap sevi jauna radīšanas procesa spēku, tā jaunu sākumu. Asni dīgst, pumpuri briest, un šajā norisē man no jauna tiek agādināts, ka Dieva būtība ir radīt... Radītāja Gudrība un svētība, kas atgādina par nebeidzamo pasaules attīstības ritmu, kurā darbojas dzīvības spēki, uztur it visu kustībā un dzīvības attīstībā. Un, jo vairāk es mācos dzīvot līdzī Radītāja noliktajiem dabas ritmiem un ar tiem saistītajām maiņām, jo vairāk es tajos atklāju dāvanas visai savai esībai, jo vairāk es apbrīnoju visu dzīvo un tādējādi, arī visa dzīvā Radītāju – neapprakstāmo spēku, enerģiju un skaistumu tajā.

Šis ir pavasara saulgriežu laiks, kad gaisma un tumsa ap mums ir līdzsvarā. Mēs esam viduspunktā starp ziemas un vasaras saulgriežiem. To apzinoties, arī neviļus vaicāju sev: cik manā pašā dzīve **gars, dvēsele un miesa, emocijas un prāts ir līdzsvarā?**

Tagad sākam kustību no šī balansa, līdzsvara pretī ārējas gaismas pārsvaram, pretī vasarai. Viena no šī laika nepieciešamām aktivitātēm ir arī iekšēja attīrīšanās. Varbūt ir jānotīra kādi iekšēji zirnekļu tīkli, putekļi, jāļauj gaismai ieiet arī savas esības apslēptajos nostūros, jānotīra dvēseles logi, lai tajā var ienākt prieks.

Pavasaris nes sev līdz augšanas, auglības potenciālu. Kas manī un tevī šajā laikā mostas, kas vēlas uzziedēt? Kam man būtu jādod mana enerģija, mana augsne?

Lai atrodam līdzsvaru starp tumsu un gaismu, garu un ķermeni, prātu un dvēseli; lai apzināmies sevi kā vienotu veselumu; lai atrodam atdzimšanas spēku sevī!; lai atmostamies pretī savas dzīves radošajam potenciālam; lai atrodam ceļu pretī savam patiesajam Es!